

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra Holberg og hans Scene

Citation: Brandes, Edvard: "Holberg og hans Scene", i Brandes, Edvard: *Holberg og hans Scene*, Gyldendal, 1898, s. 55. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-brandesed_03-shoot-idm140324075102336.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Holberg og hans Scene

Jean de France selv er tyve Aar, lige fyldt i Januar, som Stykket spiller i Maj. Det er da et ganske ungt Menneske, en ung Student, paa hvem Hovedet er blevet kruset ved hans Beundring for den parisiske Herlighed. Holberg viser os ham som en Modejunker, der har taget Undervisning hos Operaens Dansemester, lært at parlere fransk — hvad der har kostet den uhyre Sum af 1500 Daler i femten Uger — og som nu finder de franske Sæder og Mennesker langt artigere og galantere end de danske. Mon København virkelig dengang var fuld af saadanne Narre i de borgerlige Krese? Mon ikke Holberg snarere indirekte har angrebet Adelens Skikke end Borgerstandens? Der findes i alle hans Skuespil ikke én dansk Adelsmand latterliggjort — saa forsigtig maatte Holberg være i sin Satire. Han tugtede Erasmus Montanus, en Borgersøn, der latiniserede sit Navn, som Jean de France forfranskede sit, og den Digter, der i sin Ungdom fortæredes af en ukuelig Rejselyst, satiriserede over Udenlandsrejser og henviste Borgersønnerne til ikke at gaa over Elben fordi man »paa Scaven« bedre lærte Landets Tilstand at kende. Selve Jean de Frances Ungdom — Holberg var fyrre, da han fik Stykket opført — var Digteren en Torn i Øjet.